

**Zadeva C-90/20**

**Povzetek predloga za sprejetje predhodne odločbe v skladu s členom 98(1)  
Poslovnika Sodišča**

**Datum vložitve:**

24. februar 2020

**Predložitveno sodišče:**

Højesteret (Danska)

**Datum predložitvene odločbe:**

7. februar 2020

**Pritožnica**

Apcoa Parking Danmark A/S

**Nasprotna stranka v pritožbenem postopku:**

Skatteministeriet

---

**Predmet in pravna podlaga predloga za sprejetje predhodne odločbe**

Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na vprašanje, ali pristojbine za nadzor zaradi kršitve predpisov o parkiranju na zasebnem zemljišču pomenijo plačilo za opravljeno storitev za namene člena 2(1)(c) Direktive 2006/112 in so torej transakcija, ki je predmet DDV.

Člen 267 PDEU.

**Vprašanje za predhodno odločanje**

Ali je treba člen 2(1)(c) Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost razlagati tako, da pristojbine za nadzor zaradi kršitve predpisov o parkiranju na zasebnem zemljišču pomenijo plačilo za opravljeno storitev in so torej transakcija, ki je predmet DDV?

## **Uporabljene določbe prava EU**

Direktiva Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL 2006, L 347, str. 1, v nadaljevanju: Direktiva 2006/112); člen 2(1)(c), člen 24(1), člen 25, člen 135(1)(1) in (2)(b).

Sodna praksa Sodišča:

sodbe Cooperatieve Aardappelenbewaarplaats, C-154/80 (EU:C:1981:38), točki 12 in 14

Tolsma, C-16/93 (EU:C:1994:80), točki 13 in 14

Société thermale d'Eugénie-les-Bains, C-277/05 (EU:C:2007:440), točke od 24 do 32 in od 34 do 26

MEO, C-295/17 (EU:C:2018:942), točke od 43 do 50, 57, 61, 62, 67 in 68

B.A.Z Bausystem, C-222/81 (EU:C:1982:256)

Apple and Pear, 102/86 (EU:C:1988:120)

Astra Zeneca, C-40/09 (EU:C:2010:450)

Air France-KLM in Hop!-Brit Air SAS, C-250/14 in C-289/14 (EU:C:2015:841)

SAWP, C-37/16 (EU:C:2017:22)

Budimex, C-224/18 (EU:C:2019:347)

## **Navedene nacionalne določbe**

Momsloven (zakon o DDV), ki je bil kodificiran s prečiščenim besedilom zakona št. 1021 z dne 26. septembra 2019 o davku na dodano vrednost, kakor je bil pozneje spremenjen. Direktiva 2006/112 je bila v dansko pravo prenesena z Momsloven. V členu 4(1) Momsloven je med drugim določeno, da je treba DDV plačati za storitve, opravljene za plačilo na Danskem. Z navedeno določbo je bil prenesen člen 2(1) Direktive 2006/112. Obseg davčne obveznosti je določen v členu 27(1), v skladu s katerim je davčna osnova plačilo, neposredno povezano s ceno blaga in storitev, brez DDV. V členu 13(1), točka 8, je določena oprostitvev plačila DDV med drugim za dajanje nepremičnin v najem in lizing nepremičnin. Oprostitvev se med drugim ne uporablja za dajanje parkirišč v najem.

Færdselsloven (zakon o cestnem prometu), kakor je bil kodificiran s prečiščenim besedilom zakona št. 1324 z dne 21. novembra 2018, kakor je bil pozneje spremenjen. Z zakonodajno spremembo iz leta 2014 (zakon št. 169 z dne 26. februarja 2014) je bila v člen 122c Færdselsloven vključena določba, v skladu s katero se lahko kazni (pristojbina za nadzor) za parkiranje na javno dostopnem

zasebnem zemljišču naloži le, če je to neposredno označeno na kraju samem. Zakonodajna sprememba med drugim temelji na poročilu o okrepljenem varstvu potrošnikov v zvezi s parkiranjem iz junija 2013, ki ga je pripravila delovna skupina v okviru ministrstva za pravosodje, ustanovljena med drugim za presojo potrebe po določitvi najvišjega zneska kazni (tj. taks poleg običajnih parkirnin), ki se lahko naložijo za parkiranje na zasebnih parkiriščih. Ugotovljeno je bilo, da ni podlage za določitev fiksne omejitve. Delovna skupina je v ugotovitvah domnevala, da kadar voznik parkira na zasebnem zemljišču, za vse pravne namene z lastnikom zemljišča sklene pogodbo o parkiranju (s konkludentnim ravnanjem), s katero že na samem začetku sprejme razumne omejitve glede parkiranja in pogoje, ki so jasni iz označb na zadevni lokaciji. V skladu z navedenim poročilom je od razlage pogodbenega prava ter ocene pogojev parkiranja in narave označb odvisno, ali bo v posameznem primeru upravičeno naložiti kazen, ki je – v skladu s poročilom – za vse pravne namene globa, ki jo naloži lastnik zemljišča/družba za upravljanje parkirišč, ker oseba, ki je parkirala, ni izpolnila sklenjene pogodbe.

#### Danska sodna praksa

Højesteret (vrhovno sodišče, Danska) je v sodbi z dne 12. aprila 1996 (povzeti v sodbah Ugeskrift for Retsvæsen 1996 883 in Tidsskrift for Skatter og Afgifter 1996 357) za namene DDV odločilo o naravi „višje parkirnine“ (pristojbine za nadzor) za parkiranje na zasebnem zemljišču v nasprotju s predpisi. Højesteret je ugotovilo, da je treba take višje parkirnine, ki se zaračunavajo na podlagi kvazikontrakta, obravnavati kot plačilo za storitev, ki je posledično predmet DDV. V sodbi je bilo navedeno, da to velja ne glede na dejstvo, da so bile pristojbine določene v standardni višini, ki je bila zelo visoka glede na običajno parkirnino, ker je družba za upravljanje parkirišč želela preprečiti vsakršno parkiranje v nasprotju s predpisi.

#### **Predmet tožbe v postopku v glavni stvari**

Pritožba, ki jo je vložilo zasebno podjetje zoper sodbo in v kateri je med drugim predlagalo, naj se ugotovi, da pristojbine za nadzor, ki jih je to podjetje pobiralo zaradi kršitev predpisov o parkiranju – v razmerju med posameznim voznikom in podjetjem – ne pomenijo plačila za storitev, ki bi bilo predmet DDV.

#### **Kratka predstavitev dejanskega stanja in postopek v glavni stvari**

- 1 Apcoa Parking Danmark A/S (v nadaljevanju: podjetje Apcoa) je zasebno podjetje, ki upravlja avtomobilsko parkirišče na zasebnem zemljišču na podlagi pogodbe z lastnikom zemljišča. Podjetje Apcoa določa pogoje za uporabo parkirnih površin, ki zajemajo na primer prepoved parkiranja brez individualnega dovoljenja, najdaljši čas parkiranja in plačilo za parkiranje. V primeru kršitve pogojev podjetje Apcoa naloži posebno „pristojbino za nadzor“ (v letih 2008 in 2009 510 DKK).

- 2 V obravnavanem primeru se postavlja vprašanje, ali mora podjetje Apcoa plačati DDV za navedene posebne pristojbine za nadzor ali ne. Ni sporno, da mora podjetje Apcoa plačati DDV od vsakega plačila pravilnega parkiranja.
- 3 Podjetje Apcoa je 25. oktobra 2011 od organa SKAT (danski davčni organ) zahtevalo vračilo DDV od prodaje v zvezi s pobranimi pristojbinami za nadzor. Zahtevak se je nanašal na dajatve, plačane od 1. septembra 2008 do 31. decembra 2009. Znesek je bil ocenjen na 25.089.292 DKK.
- 4 Organ SKAT je 12. januarja 2012 zavrnil zahtevek z obrazložitvijo, da se v skladu z Momsloven šteje, da so pristojbine za nadzor predmet DDV.
- 5 Zoper odločbo organa SKAT je bila vložena pritožba na Landsskatteretten (nacionalna komisija za pritožbe v zvezi z davki, Danska), ki je 23. decembra 2014 odločbo organa SKAT potrdilo. Landsskatteretten je ugotovilo, da podjetje Apcoa Parking Danmark A/S naloži višjo parkirmino v 13 primerih. V vseh teh primerih je voznik parkiral in torej prejel storitev parkiranja. Landsskatteretten je med drugim opozorila, da se je sodba Sodišča v zadevi Société thermale d'Eugénie-les-Bains, C-277/05, nanašala na opravljanje hotelskih storitev in v zvezi s tem zlasti na položaj, ko stranka odstopi od pogodbe, ki jo je sklenila za opravljanje dogovorjene storitve. V navedenem primeru storitve niso bile opravljene in hotelir je lahko obdržal aro, ki jo je plačala stranka kot plačilo za nadomestilo hotelirjeve izgube, pri čemer DDV ni bil zaračunan. Dejansko stanje, o katerem je odločalo Sodišče, po mnenju Landsskatteretten ne more spremeniti stališča, sprejetega v danskem pravu, med drugim v sodbi iz leta 1996. Med drugim je odločila, da v položaju, ki se nanaša na parkiranje, ni odstopa od pogodbe, ki ne bi bil povezan z opravljeno storitvijo, ali primerljivega položaja. Oseba, ki parkira – ne glede na nezakonite okoliščine (to je parkiranje v nasprotju s predpisi) –, dobi na voljo parkirišče. Landsskatteretten je zato odločila, da so pristojbine za nadzor predmet DDV.
- 6 Podjetje Apcoa je vložilo tožbo zoper odločbo Landsskatteretten pri Retten i Kolding (okrožno sodišče v Koldingu, Danska), in to je s sodbo z dne 23. januarja 2017 pritrdilo stališču Skatteministeriet (ministrstvo za davke, Danska). Retten i Kolding se je sklicevalo na sodbo Højesteret (vrhovno sodišče) iz leta 1996 in potrdilo odločbo Landsskatteretten. Retten i Kolding se je sklicevalo tudi na poročilo delovne skupine v okviru ministrstva za pravosodje in ugotovilo, da ugotovitve delovne skupine, da se pristojbina za nadzor šteje za globo, niso bile upoštevne, saj se nanašajo le na razlago pogodbenega prava ter presojo pogojev za parkiranje in naravo označb.
- 7 Podjetje Apcoa je vložilo pritožbo zoper sodbo Retten i Kolding pri Vestre Landsret (pritožbeno sodišče zahodne regije, Danska), in to je potrdilo sodbo Retten i Kolding, pri čemer se je sklicevalo na iste razloge, kot sta jih navedli Landsskatteretten in Retten i Kolding, pri čemer se je sklicevalo zlasti na sodbo Højesteret (vrhovno sodišče) iz leta 1996 in dejstvo, da je bila pristojbina za nadzor zaračunana le takrat, kadar je voznik vozilo za določeno obdobje parkiral

na območju parkirišča in parkirišče torej dejansko uporabljal, zato obstaja neposredna povezava med parkiranjem in plačilom zneska. Vestre Landsret je zato ugotovilo, da je treba znesek, zaračunan na podlagi kvazikontrakta, obravnavati kot plačilo za storitev v smislu člena 4(1) Momsloven. Vestre Landsret je poleg tega navedlo, da smernice, ki jih je mogoče razbrati iz sodne prakse Sodišča po sodbi Højesteret v zvezi z izrazom „storitev, opravljena za plačilo“, vključno s sodbo v zadevi Société thermale d'Eugénie-les-Bains, C-277/05, ne pomenijo, da ni mogoče ohraniti pravnega okvira, ki ga je določilo Højesteret v sodbi iz leta 1996.

- 8 Podjetje Apcoa je zdaj zoper sodbo Vestre Landsret vložilo pritožbo pri Højesteret, v kateri je med drugim predlagalo, naj Skatteministeriet sprejme razlago, da pristojbine za nadzor, ki jih je podjetje Apcoa zaračunavalo za kršitev predpisov o parkiranju – v razmerju med posameznim voznikom in podjetjem –, ne pomenijo plačila za storitev, ki je predmet DDV. Skatteministeriet je predlagalo, naj se sodba Vestre Landsret potrdi. Zadeva, ki se obravnava pri Højesteret, se nanaša samo na obveznost podjetja Apcoa, da plača DDV od pristojbin za nadzor, ki jih pobere od voznikov.

#### **Glavne trditve strank v postopku v glavni stvari**

- 9 **Podjetje Apcoa** je zlasti trdilo, da pristojbine za nadzor niso plačilo za to, da se lahko še naprej parkira. Nasprotno, razlog zanje je prizadevanje podjetja Apcoa, da prepreči vsako parkiranje v nasprotju s predpisi, in so globa, ki jo mora voznik plačati za kršitev pogojev parkiranja. Poleg tega se pristojbine plačajo v standardni višini, ki nima posebne ekonomske povezave z vrednostjo storitve parkiranja.
- 10 Po mnenju podjetja Apcoa ne gre za opravljanje storitve za plačilo. Zato obravnavani primer ni tak, kot primer, na katerega se nanašata člen 4(1) Momslov ali člen 2(1)(c) Direktive 2006/112.
- 11 V zvezi s sodno prakso Sodišča je podjetje Apcoa opozorilo zlasti na sodbo z dne 8. julija 2007 v zadevi Société thermale d'Eugénie-les-Bains, C-277/05.
- 12 **Skatteministeriet** je zlasti trdilo, da si je voznik s plačilom pristojbine za nadzor dejansko zagotovil parkirišče. Dejstvo, da ga je „pridobil“ v nasprotju s predpisi in je moral posledično plačati pristojbino za nadzor, ni pomembno. Obstaja torej neposredna povezava med zaračunavanjem pristojbine za nadzor in samim parkiranjem. Leta 2009 so pristojbine za nadzor znašale približno 34 % neto prometa podjetja Apcoa in tako pomenijo pomemben del njegove gospodarske dejavnosti.
- 13 Po mnenju Skatteministeriet gre torej za opravljanje storitev za plačilo. Obravnavani primer je zato primer, na katerega se nanašata člen 4(1) Momslov in člen 2(1)(c) Direktive 2006/112.

- 14 V zvezi s sodno prakso Sodišča je Skatteministeriet opozorilo zlasti na sodbo z dne 22. novembra 2018 v zadevi MEO, C-295/17.

**Kratek povzetek razlogov za predložitev predloga za sprejetje predhodne odločbe**

- 15 Pristojbina za nadzor zaradi neupoštevanja predpisov o parkiranju na zasebnem zemljišču je bila doslej v danskem pravu obravnavana kot predmet DDV na podlagi Momsloven. Mogoče je ugotoviti, da obveznost plačila kazni temelji na kvazikontraktu, kar pomeni, da obstaja pravno razmerje med podjetjem Apcoa in osebo, ki parkira, kot je med drugim navedeno v točki 14 sodbe z dne 3. marca 1994 v zadevi Tolsma, C-16/93.
- 16 Stranki se ne strinjata glede vprašanja, ali zahtevana medsebojna izmenjava storitev obstaja ali ne.
- 17 Zdi se, da Sodišče pred tem ni odločalo o naravi pristojbin za nadzor za namene ureditve DDV. Højesteret meni, da iz besedila člena 2(1)(c) Direktive 2006/112 v povezavi s sodno prakso Sodišča ni jasno razvidno, ali bi bilo treba navedeno določbo razlagati tako, da take dajatve pomenijo plačilo za storitev, ki je predmet DDV.
- 18 Med postopkom so bile predložene informacije, iz katerih je razvidno, da po mnenju organov Združenega kraljestva, Švedske in Nemčije pristojbine za nadzor, naložene zaradi kršitve pogojev parkiranja na zasebnem zemljišču, niso predmet DDV.
- 19 Ker je pojasnilo tega vprašanja bistveno za rešitev obravnavane zadeve in ker se negotovost nanaša na razlago pravila prava EU, se Højesteret zdi potrebno, da Sodišče zaprosi za odgovor na predloženo vprašanje.